

УДК 343

Moroz A.

SEPARATION OF CRIME INTERFERENCE IN A DEFENSE ATTORNEY OR A PERSON RELATED TO CRIMES UNDER ACT. 398 AND 399 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE

A. O. Moroz*здобувач кафедри кримінального права та процесу**ВНЗ «Національна академія управління»*

ВІДМЕЖУВАННЯ ЗЛОЧИНУ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ ВІД СУМІЖНИХ ЗЛОЧИНІВ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТ.СТ. 398 ТА 399 КК УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Питання, що стосуються злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів мають важливе теоретичне та практичне значення і потребує свого подальшого дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженню проблеми відмежування злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів, присвятили праці на фрагментарному рівні В.Т. Маляренко, М.І. Панов, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін, В.О. Навроцький, В.С. Фельблом, Є.В.Фесенко та ін. Проте ця проблема не знайшла до цього часу належного дослідження.

Метою статті є дослідження проблеми відмежування злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів, передбачених статтями 398 та 399 КК України.

Основні результати дослідження. З метою дослідження злочину передбаченого ст.397 КК України, з'ясування його ознак і правильної кваліфікації необхідно провести чітке його відмежування від суміжних злочинів, передбачених статтями 398 та 399 КК України.

Для цього необхідно з'ясувати, що слід розуміти під суміжними злочинами. На нашу думку, слід погодитись з В.М. Кудрявцевим про те, що залежно від кількості відмежувальних ознак між складами злочинів виділяється три основних варіанти схожості складів злочинів: 1) які не мають між собою жодної спільної ознаки (крім осудності і віку суб'єкта); 2) котрі мають невелику кількість спільних ознак; 3) які мають всі спільні ознаки крім однієї [1, с.127]. Найскладнішим є розмежування третьої групи, саме такі складні злочинів можна вважати суміжними. При цьому суміжність злочинів необхідно відрізнити

няти від конкуренції норм. Відмінність між цими категоріями полягає в тому, що суміжні склади відмежовуються між собою за однією чи декількома ознаками, тобто один із суміжних складів злочинів має ознаку, якої немає в іншому складі, але при цьому інший склад має ознаку (або ознаки), відсутню в першому складі злочину, а при конкуренції норм лише один склад злочину має ознаку, яка відсутня в іншому діянні [1, с.215]. Ця позиція підтримується й іншими фахівцями [2, с.102; 3, с.86].

Враховуючи таке доктринальне розуміння суміжних злочинів, вважаємо за можливе розглядати суміжні злочини з діянням втручання в діяльність захисника чи представника особи. У зв'язку з цим слід зазначити, що кожен злочин має ряд загальних ознак з іншими злочинами, тому труднощі, що виникають при кваліфікації, і пояснюються цією обставиною. Для того, щоб правильно встановити той чи інший злочин, передбачений певною статтею КК України, необхідно вміти чітко відмежувати його від суміжних злочинів, а саме, встановлюючи властиві втручанням в діяльність захисника чи представника особи ознаки, слід виключити ті з них, які йому непритаманні, постійно поглиблюючи аналіз цієї правової норми на основі дослідження фактичних обставин вчиненого. Лише такий підхід даватиме можливість відмежувати злочин, передбачений ст. 397 Кримінального кодексу України, від суміжних. На нашу думку, досить чітко цю думку висловив В.М. Кудрявцев: «По суті справи весь процес кваліфікації обставин полягає у послідовному відмежуванні кожної ознаки вчиненого діяння від ознак інших, суміжних злочинів. Можна сказати, що розмежування злочинів – зворотний бік кваліфікації» [1, с.146].

Відповідь на запитання, за якими саме ознаками слід відрізнити злочин втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів передбачених статтями 398 та 399 КК України, на наш погляд, має не тільки теоретичне, а й важливе практичне значення. Найбільш прийнятним є послідовне їх розмежування за окремими елементами об'єкта й об'єктивної сторони, суб'єкта й суб'єктивної сторони, та за ознаками кожного з цих елементів. Виходячи з викладених вище методологічних вимог проведемо відмежування злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи (ст.397 КК) від злочинів передбачених статтями 398 та 399 КК України.

Розмежування за об'єктом цих злочинів. Різницю у порівнюваних злочинах слід проводити, насамперед, за основним об'єктом посягання, якщо при злочинному втручанні в діяльність захисника чи представника особи ним є суспільні відносини, що забезпечують умови з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги або встановлених законом гарантій їх діяльності та професійної таємниці від вчинення цьому у будь-якій формі перешкод [4, с. 57], то при погрозі або насильстві щодо захисника чи представника особи основним безпосереднім об'єктом є суспільні відносини, що забезпечують умови з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги

від погроз їм, а також їх близьким родичам вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна, або умисного заподіяння їм легких або середньої тяжкості, або тяжких тілесних ушкоджень. Натомість у злочині умисне знищення або пошкодження майна захисника чи представника особи (ст.399 КК) основним безпосереднім об'єктом є суспільні відносини, що забезпечують умови з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги від умисного знищення або пошкодження майна захисника чи представника особи або близьких родичів (в тому числі шляхом підпалу, вибуху або іншим загально небезпечним способом, або якщо такі дії заподіяли шкоду в особливо великих розмірах) або від дій, що спричиняють загибель людей, завдання їм тяжких тілесних ушкоджень чи настання інших тяжких наслідків.

Аналіз основних безпосередніх об'єктів цих злочинів дає знайти їх відмінність. Ця відмінність стосується предмета відносин. Так предметом відносин для злочину, передбаченого ст.397 КК, є умови з охорони регламентованої законом та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги або встановлених законом гарантій їх діяльності та професійної таємниці від вчинення в цьому будь-яких перешкод. Натомість предметом відносин для злочину, передбаченого ст.398 КК є умови з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги в погроз їм, а також їх близьким родичам вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням їх майна або умисного заподіяння їм легких або середньої тяжкості, або тяжких тілесних ушкоджень. Що ж стосується предмета відносин у злочині, передбаченого ст.399 КК, то такими є умови з охорони регламентованої законами та іншими нормативно-правовими актами правомірної діяльності захисника чи представника особи, пов'язаної з наданням правової допомоги від умисного знищення або пошкодження майна захисника чи представника особи або їх близьких родичів (в тому числі шляхом підпалу, вибуху або іншим загально небезпечним способом, або якщо такі дії заподіяли шкоду в особливо великих розмірах) або від дій, що спричиняють загибель людей, завдання їм тяжких тілесних ушкоджень чи настання інших тяжких наслідків.

Стосовно додаткових безпосередніх об'єктів цих злочинів, то тут відмінностей немає – ними є суспільні відносини, що забезпечують умови з охорони конституційних прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина, прав і законних інтересів юридичних осіб [4, с.59].

Розмежування злочинів за предметом. Злочини, передбачені статтями 397, 398 КК відносяться до так званих «безпредметних» злочинів. Натомість злочин, передбачений ст.399 КК відноситься до так званих «предметних» злочинів. Так, предметом злочину, передбаченого ст.399 КК може бути майно (рухоме чи нерухоме), що належить за правом приватної власності захиснику чи представнику особи або їх близьким родичам [5, с.1145].

Розмежування злочинів за об'єктивною стороною. Об'єктивна сторона злочину елемент, як правило, що найбільш повно відображений у диспозиції ст.397 КК України. Тому розмежування злочинів за ознаками цієї сторони на перший погляд може видатися не дуже складним. Проте, насправді помилок при застосуванні закону тут, як правило, більше всього. Пояснюється це тим, що при розмежуванні суміжних злочинів ознаки, що характеризують об'єктивну сторону, зустрічаються частіше, ніж інші. Отже, правильне встановлення ознак об'єктивної сторони є важливим з багатьох причин. Воно нерідко дає можливість встановити ознаки об'єкта й суб'єкта та суб'єктивної сторони злочинного посягання. Таке посягання на деякі конкретні суспільні відносини може бути вчинено взагалі обмеженою кількістю способів і лише спеціальним суб'єктом та з певною формою вини. Як правило, порушення діянням об'єкта, що охороняється, може бути вчинено не будь-якими, а тільки певними діями або бездіяльністю, характер яких визначається у першу чергу властивостями самого об'єкта [6, с.137]. Правильно встановивши спосіб, засоби, джерела та місця дії або час вчинення злочину, ми в ряді випадків можемо зробити обґрунтований висновок про об'єкт або хоча б про приблизне коло об'єктів злочинного посягання, а інколи про форму вини [7, с.161].

Визначення ознак об'єктивної сторони злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів, передбачених статтями 398 та 399 КК України, необхідно здійснювати шляхом виявлення змісту об'єктивної сторони суміжних злочинів. З цією метою ми системно згрупували і співставили ознаки об'єктивної сторони, зафіксовані в диспозиції статтями 397, 398, 399 КК України. Так, для ч.1 ст.397 КК України характерні такі ознаки об'єктивної сторони злочину: 1) об'єктивна сторона злочину, передбаченого ч.1. ст.397 КК України у формі вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги характеризується дією або бездіяльністю та часом вчинення злочину; 2) об'єктивна сторона вчинення злочину передбаченого ч.1 ст.397 КК України у другій формі прояву цього злочину (порушення встановлених законом гарантій діяльності захисника чи представника особи), а також у третій формі його прояву (порушення встановлених законом гарантій професійної діяльності захисника чи представника особи) характеризується дією чи бездіяльністю.

За ч.1 ст.397 КК цей злочин відноситься до так званих діянь з формальним складом. Для ч.1 ст.398 КК України об'єктивна сторона злочину полягає у вчиненні суспільно небезпечних дій і може проявлятися в погрозі вбивством, насильством або знищенням чи пошкодженням майна вказаних потерпілих [8, с.911]. За описанням об'єктивної сторони цей злочин за ч.1 ст.398 КК відноситься до так званих діянь з формальним складом. Стосовно ч.1 ст.399 КК України цей злочин характеризується: активними діями (знищення або пошкодження майна); наслідками завдання шкоди потерпілим; необхідним причинним зв'язком і настанням наслідків. Цей злочин ч.1 ст.399 КК відноситься до так званих злочинів з матеріальним складом.

За ч.2 ст.397 КК України об'єктивна сторона цього злочину характеризується як дією так і бездіяльністю стосовно тих же форм, що й ч.1 цієї статті, а також – часом вчинення цього злочину, але службовою особою з використанням свого службового становища. Також за цією частиною цей злочин відноситься до злочинів з так званним формальним складом. Натомість за ч.2 ст.398 КК України об'єктивна сторона цього злочину заподіяння цим особам легкого або середньої тяжкості тілесного ушкодження характеризується: як дією так і бездіяльністю; наслідками – легкими, середньої тяжкості тілесних ушкоджень; необхідним причинним зв'язком між діями і наслідками, що настали. Цей злочин (за ч.1 ст.398 КК) відноситься до так званих злочинів з «матеріальним складом». Натомість об'єктивна сторона злочину, передбаченого ч.2 ст.399 КК характеризується: активними діями; способом вчинення цього злочину (шляхом підпалу, вибуху або іншим загально небезпечним способом); або ті самі дії заподіяли шкоду в особливо великих розмірах.

Крім того статтями 398 і 399 КК України мають ще й частини треті. Так, злочин, передбачений ч.3 ст.398 КК може бути вчинений як дією, так і бездіяльністю (заподіяння тяжкого тілесного ушкодження). Крім того, за цією частиною для об'єктивної сторони цього злочину обов'язковими ознаками злочину є наслідки (смерть потерпілого) та необхідний причинний зв'язок між діями та наслідками, що настали. Цей злочин за ч.3 ст.398 КК України відноситься до так званих злочинів з «матеріальним складом». У той же час злочин, передбачений ч.3 ст.399 КК вчиняється шляхом дії. Об'єктивна сторона цього злочину містить такі обов'язкові ознаки як: наслідки (загибель людей, тяжкі тілесні ушкодження, інші тяжкі наслідки); необхідний причинний зв'язок між діями і наслідками, що настали.

Отже, аналіз об'єктивної сторони злочинів, передбачених статтями 397, 398 та 399 КК України свідчить, що ці злочини мають істотні відмінності за об'єктивною стороною. Так, якщо об'єктивна сторона злочину, передбаченого ст.397 КК характеризується такими обов'язковими ознаками, як: 1) дія; 2) бездіяльність; 3) місце вчинення злочину і злочин відноситься до так званих діянь з «формальним складом», то злочин, передбачений ст.398 КК має такі обов'язкові ознаки об'єктивної сторони, як: 1) дії (ч.1 ст.398 КК злочин відноситься до так званих злочинів з «формальним складом»). Стосовно ч.2 і 3 ст.398 КК обов'язковими ознаками об'єктивної сторони цього злочину є: дії, бездіяльність, наслідки і необхідний причинний зв'язок між діями і наслідками, що настали. Натомість для частин 2 і 3 ст.399 КК обов'язковими ознаками об'єктивної сторони є: дії, наслідки і необхідний причинний зв'язок між діями і наслідками, що зазначені в цих частинах статті.

Розмежування за суб'єктами злочину. Розмежування злочинів залежно від їх суб'єктів у більшості випадків не викликає труднощів. Це пояснюється тим, що ознаки суб'єкта багатьох злочинів бувають зазначені в законі і тоді легко можуть бути встановлені. Для діяння, передбаченого ч.1 ст.397 КК України, законодавець не зазначає, хто може бути суб'єктом злочину. Проте наше дослідження дозволяє констатувати, що для злочину, передбаченого ч.1 ст.397 КК (у першій формі його прояву) суб'єктом злочину може бути фізична,

осудна, приватна, неслужбова особа (громадянин України, особа без громадянства, громадянин іноземної держави), яка до моменту вчинення злочину досягла 16-річного віку [9, с.65]. Натомість суб'єктом злочину у його другій формі може бути як службова особа, яка не використовує своє службове становище стосовно захисника чи представника у своїй справі, куди мають залучатись такі особи, а порушує такі гарантії, розглядаючи інші справи, де ці особи не беруть участі у справі [9, с.71]. Згідно ч.2 ст.397 КК України суб'єктом цього злочину може бути лише службова особа, яка при втручанні у правомірну діяльність захисника чи представника особи, в тому числі, і порушувала встановлені гарантії їх діяльності та професійної таємниці, використовувала своє службове становище [9, с.83 – 84]. Суб'єктом же злочину, передбаченого ч.1 ст.398 КК України, а також умисного заподіяння потерпілому легких тілесних ушкоджень (ч.2 ст.398 КК) може бути фізична осудна особа, яка досягла 16-річного віку, а суб'єктом заподіяння умисного середньої тяжкості (ч. 2 ст. 398 КК) і тяжкого тілесного ушкодження (ч.3 ст.398 КК) – фізична осудна особа, яка досягла 14-річного віку [5, с.1145]. Натомість суб'єктом злочину, передбаченого ч.1 ст. 399 КК, може бути фізична осудна особа, яка досягла 16-річного віку, а передбаченого частинами 2 і 3 ст.399 КК – фізична осудна особа, яка досягла 14-річного віку.

Розмежування злочинів за суб'єктивною стороною. Суб'єктивна сторона злочину є відображенням у свідомості суб'єкта об'єктивних ознак вчиненого і характеризує ставлення до них суб'єкта [10, с.131]. Вивчення матеріалів досудового слідства і судової практики свідчить про те, що значна кількість помилок при кваліфікації злочинів допускається або через неправильне розуміння суб'єктивних ознак цих складів, або з причини неглибокого їх з'ясування. Кримінальне право України не віддає пріоритету ні об'єктивним, ні суб'єктивним ознакам. Якщо переоцінка об'єктивних ознак призводить до об'єктивного ставлення в вину, то переоцінка суб'єктивних факторів призвела б до засудження за думки, а не за дії. І те, й інше суперечить вимогам законності, яка має своїм основним завданням боротьбу з різними антисуспільними явищами, забезпечення непохитності суспільного і державного ладу, тому проголошення деякими авторами до так званого пріоритету суб'єктивного ставлення у вину [11, с.140] має хибний, суб'єктивістський підхід до кримінально-правового ставлення у вину і не може бути сприйнятий практикою.

Основний критерій розмежування за суб'єктивною стороною – це форма вини. Але як визначити, чи передбачає той чи інший склад злочину вину умисну або необережну, із чого виходити? Це може бути: а) прямо вказано в законі; б) впливати зі змісту вживаних у ньому термінів; в) із вказівок закону на мотив і мету, що характеризують умисні дії; г) походити із системного тлумачення закону [12, с.117]. Аналіз суб'єктивної сторони складів злочину, передбачених ст. 397 КК України характеризується виною у формі умислу. Умисел для цього злочину може бути лише прямий; мотив і мета цього злочину можливі різноманітні і не впливає на кваліфікацію цього злочину [13, с.117]. Діяння винних за ст.398 КК України характеризується прямим умислом (обов'язковою ознакою умислу винного є усвідомлення ним соціального

статусу потерпілого), а також зв'язку дій винного з діяльністю потерпілого – захисника або представника особи, пов'язаного з наданням правової допомоги – стосовно близьких родичів – їх родинного зв'язку із захисником або представником особи [5, с.1145]. Натомість суб'єктивна сторона злочину характеризується прямим умислом (обов'язковою ознакою умислу винного є усвідомлення ним: 1) факту належності знищеного майна захисникові, представникові особи їх близьким родичам; 2) того, що таке знищення або пошкодження здійснюється у зв'язку з діяльністю пов'язаною з наданням правової допомоги) [5, с.1146]. Стосовно наслідків, як шкоди в особливо великих розмірах, загибель людей, тяжкі тілесні ушкодження чи інші тяжкі наслідки, ставлення винної особи характеризується необережною формою вини [5, с.1146].

Крім того, необхідно зазначити, що певною мірою проблема об'єкта вирішена на законодавчому рівні і в КК деяких зарубіжних держав [14, с.1-226; 15, с.1-366; 16, с.1-375; 17, с.1-313; 18, с.1-298].

Висновки. Підводячи підсумки щодо розмежування злочинів, передбачених статтями 397, 398 та 399 КК України, необхідно відзначити, що вони мають відмінності за такими ознаками злочину: 1) за основним безпосереднім об'єктом злочину; 2) злочин передбачений ст.399 КК за предметом злочину; 3) за ознаками об'єктивної сторони; 4) за ознаками суб'єкта злочину; 5) за ознаками суб'єктивної сторони.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Кудрявцев В.Н.* Общая теория квалификации преступлений / В.Н. Кудрявцев. [2-е изд., перераб. и доп.] – М. : «Юрист». – 2006. – 304 с.
2. *Брич Л.* Суміжні склади злочинів : поняття і основні ознаки / Л. Брич // Підприємництво, господарство і право. – 2006. – № 6. – С. 102–109.
3. *Тарарухин С.А.* Квалификация преступлений в следственной судебной практике / С.А. Тарарухин. – Киев : «Юринком», 1995. – 208 с.
4. *Мороз А.О.* Безпосередній об'єкт злочину, передбаченого ст. 397 КК України / А.О. Мороз // Юридична наука. – 2014. – № 12. – С.46 – 59.
5. *Мельник М.І.* Коментар до ст.ст. 398 та 399 КК України / М.І. Мельник // Науково-практичний коментар України / За ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – 9-те вид., перероб. та допов. – К. : Юридична думка, 2012. – С.1144 – 1146.
6. *Кудрявцев В.Н.* Объективная сторона преступления / В.Н. Кудрявцев // Советское уголовное право. Общая часть: [учебник] / Под ред. В.Д. Меньшагина и др. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1974. – С. 128–143.
7. *Коржанский Н.И.* Объект и предмет уголовно-правовой охраны / Н. И. Коржанский. – М. : Изд-во Академии МВД СССР, 1980. – 248 с.
8. *Тютюгін В.І., Городецький Ю.В.* Коментар до ст.ст. 398 КК України / В.І. Тютюгін, Ю.В. Городецький // Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 2: Особлива частина / Ю.В. Борисова, В.І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х. : Право, 2013. – С. 911 – 914.
9. *Мороз А.О.* Суб'єкт злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи / А.О. Мороз // Юридична наука. – 2014. – № 7. – С.52 – 69.
10. *Рарог А.И.* Субъективная сторона и квалификация преступлений / А.И. Рарог. – М. : ООО «Профобразование», 2001. – 135 с.

11. Воробей П.А. Теорія і практика кримінально-правового ставлення в вину / П.А. Воробей. – К. : НАВСУ, 1997. – 184 с.

12. Никифоров Б.С. Применение общего определения умысла и норм Особенной части УК / Б. С. Никифоров // Советское государство и право. – 1966. – № 7. – С. 117–199.

13. Мороз А.О. Суб'єктивна сторона злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи / А.О. Мороз // Юридична наука. – 2015. – № 12. – С.46– 59.

14. THE JAPANESE PENAL CODE / Edited and introduction by Doctor of Law, prof. A.I. Korobeev. – St Petersburg: “Yuridichesky Center – Press”, 2002. – 226p.

15. The Swiss Penal Code / Preface by a member of the Council of Federation the Federal Assembly of the RF. N. Volkov; edited, translated from German, and introduction by Candidate of Law A.V. Serebrennikova; – St Petersburg: “Yuridichesky Center – Press”, 2002. – 366p.

16. Criminal Legislation of Norway / Edited and introductory article by Doctor of Law, professor Yn. V. Golik; translated from Norwegian A.V. Zhmenya. – St. Petersburg: “Yuridichesky Center – Press”, 2002. – 366p.

17. The Latvian Penal / edited and introduction by candidate of law A. I. Lukashov and candidate of law E.A. Sarkisova, translated from Latvian by candidate of Law A.I. Lukashov. – St. Petersburg: “Yuridichesky Center – Press”, 2001. – 313p.

18. The Bulgarian Penal Code / edited by candidate of Law, assistant professor A.I. Lukashov; introduction by Y.I. Aidarov. – St. Petersburg: “Yuridichesky Center – Press”, 2001. – 298p.

Мороз А.О. Відмежування злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів, передбачених статтями 398 та 399 КК України

У статті проводиться відмежування злочину втручання в діяльність захисника чи представника особи від суміжних злочинів, передбачених статтями 398 та 399 КК України за об'єктивними і суб'єктивними їх ознаками.

Ключові слова: відмежування, суміжні злочини, об'єктивні та суб'єктивні ознаки.

Мороз А.А. Отграничения преступления вмешательства в деятельность защитника или представителя лица от смежных преступлений, предусмотренных статьями 398 и 399 УК Украины

В статье проводится отграничение преступления вмешательства в деятельность защитника или представителя лица от смежных преступлений, предусмотренных статьями 398 и 399 УК Украины по объективным и субъективным их признакам.

Ключевые слова: отграничение, смежные преступления, объективные и субъективные признаки.

Moroz A. Separation of crime interference in a defense attorney or a person related to crimes under act. 398 and 399 of the Criminal Code of Ukraine

The article delimitation crime of interference in a defense attorney or a person related to crimes under art. 398 and art. 399 of the Criminal Code of Ukraine for their objective and subjective criteria.

Keywords: delimitation of adjacent crimes objective and subjective symptoms.

Стаття надійшла до редакції 30.07.2015.